

ΝΙΚΟΛ. Σ. ΓΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ. Φ.
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΒΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΡΕΝΩΝ

Γρ. Τριπαρφυζαου

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΗΣ Γ' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Τιμᾶται μετὰ βιβλιοσήμου δρχ. 6.20

Βιβλιοσήμον καὶ πρόσθετον 2.δ5

Πρᾶξις Ἐκπ. Συμβ. 201 30]9]27

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΑΘΗΝΑΙ"
Α. Ι. ΡΑΛΛΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 6

1927

1927 ΔΗΜ

ΝΙΚΟΛ. Σ. ΓΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ. Φ.

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Β' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΡΕΝΩΝ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο Α' ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΗΣ Γ' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ 'ΑΘΗΝΑ,,
Α. Ι. ΡΑΛΛΗΣ & ΣΙΑ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 6 ΑΘΗΝΑΙ

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ
συγγραφέως.



ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο Α΄ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ*

Ι

α΄.

• Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προὔτιθετο, ¹
ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχῶν ἄν, ἕως οἱ πλεῖ-
στοι τῶν εἰωθότων γνώμην ἀπεφήναντο, εἰ μὲν ἤρε-
σκε τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἄν
ἤγον, εἰ δὲ μή, τότε ἄν αὐτὸς ἐπειρώμην, ἃ γινώσκω,
λέγειν· ἐπειδὴ δ', ὑπὲρ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὔτοι
πρότερον, συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡγοῦμαι καὶ
πρῶτος ἀναστάς εἰκότως ἄν συγγνώμης τυγχάνειν. Εἰ
γὰρ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου τὰ δέονθ' οὔτοι
συνεβούλευσαν, οὐδὲν ἄν ὑμᾶς νῦν ἔδει βουλευέσθαι.

* Κατὰ τὰς στερεοτύπους ἐκδόσεις *Dtndorf, Blass.*

II

α'.

- 2 • Πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἀθυμητέον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς παροῦσι πράγμασιν, οὐδ' εἰ πάνυ φαύλως ἔχειν δοκεῖ. ὁ γὰρ ἐστὶ χειρίστον ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. Τί οὖν ἐστὶ τοῦτο; ὅτι οὐδέν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν δεόντων ποιούντων ὑμῶν κακῶς τὰ πράγματ' ἔχει· ἐπεὶ τοι, εἰ πάνθ', ἃ προσῆκε, πραττόντων οὕτως εἶχεν, οὐδ' ἂν ἐλπίς ἦν αὐτὰ βελτίω γενέσθαι.

β'.

- 3 • Ἐπειτ' ἐνθυμητέον καὶ παρ' ἄλλων ἀκούουσι καὶ τοῖς εἰδόσιν αὐτοῖς ἀναμιμνησκομένοις, ἡλικίην ποτ' ἐχόντων δύναμιν Λακεδαιμονίων — ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς — ὡς καλῶς καὶ προσηκόντως οὐδέν ἀνάξιον ὑμεῖς ἐπράξατε τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπεμείναθ' ὑπὲρ τῶν δικαίων τὸν πρὸς ἐκείνους πόλεμον. Τίνος οὖν ἔνεκα ταῦτα λέγω; ἴν' εἰδῆτ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεάσησθε, ὅτι οὐδέν οὔτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἴστι φοβερὸν, οὔτ' ἂν ὀλιγορῆτε, τοιοῦτον, οἷον ἂν ὑμεῖς βούλοισθε, παραδείγμασι χρώμενοι τῇ τότε ῥώμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, ἧς ἐκρατεῖτ' ἐκ τοῦ προσέχειν τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν, καὶ τῇ νῦν ὕβρει τούτου, δι' ἣν ταραττόμεθ' ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν, ὧν ἐχοῖν.

γ'.

* Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυσπολέμη-⁴
 τον οἶεται τὸν Φίλιππον εἶναι, σκοπῶν τό τε πλῆθος
 τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ δυνάμεως καὶ τὸ τὰ χωρία πάντ'
 ἀπολωλέναι τῇ πόλει, ὀρθῶς μὲν οἶεται, λογισάσθω
 μέντοι τοῦθ', ὅτι εἰχομέν ποθ' ἡμεῖς, ὃ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, Πύδναν καὶ Ποτείδαιαν καὶ Μεθώνην καὶ πάν-
 τα τὸν τόπον τοῦτον οἰκεῖον κύκλω, καὶ πολλὰ τῶν
 μετ' ἐκείνου νῦν ὄντων ἔθνων αὐτονομούμενα καὶ
 ἐλεύθερ' ὑπῆρχε καὶ μᾶλλον ἡμῖν ἐβούλετ' ἔχειν οἰ-
 κείως ἢ κείνῳ.

δ'.

Εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος τότε ταύτην ἔσχε τὴν γνώ-⁵
 μην, ὡς χαλεπὸν πολεμεῖν ἔστιν Ἀθηναίοις ἔχουσι
 τοσαῦτ' ἐπιτειχίσματα τῆς αὐτοῦ χώρας ἔρημον ὄντα
 συμμάχων, οὐδὲν ἄν, ὧν νυνὶ πεποίηκεν, ἔπραξεν,
 οὐδὲ τοσαύτην ἐκτήσατ' ἄν δύναμιν· ἀλλ' εἶδεν, ὃ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο καλῶς ἐκείνος, ὅτι ταῦτα
 μὲν ἔστιν ἅπαντα τὰ χωρὶ' ἄθλα τοῦ πολέμου κείμεν'
 ἐν μέσῳ, φύσει δ' ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόν-
 των καὶ τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν
 ἀμελούντων. Καὶ γὰρ τοι ταύτη χρησάμενος τῇ γνώμῃ
 πάντα κατέστραπται καὶ ἔχει, τὰ μὲν ὡς ἂν ἐλών τις⁶
ἔχοι πολέμῳ, τὰ δὲ σύμμαχα καὶ φίλα ποιησάμενος·
 καὶ γὰρ συμμαχεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τούτοις
 ἐθέλουσιν ἅπαντες, οὓς ἂν ὀρθῶσι παρεσκευασμένους
 καὶ πράττειν ἐθέλοντας, ἃ χροί.

ε'.

7 Ἄν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐθειλήσητε γενέσθαι γνώμης νῦν, ἐπειδήπερ οὐ πρότερον, καὶ ἕκαστος ὑμῶν, οὐ δεῖ καὶ δύναται ἂν παρασχεῖν αὐτὸν χρήσιμον τῇ πόλει, πᾶσαν ἀφείς τὴν εἰρωνεῖαν ἔτοιμος πράττειν ὑπάρξῃ, ὁ μὲν χρήματ' ἔχων εἰσφέρειν, ὁ δ' ἐν ἡλικίᾳ στρατεύεσθαι, — συνελόντι δ' ἀπλῶς, ἂν ὑμῶν αὐτῶν ἐθειλήσητε γενέσθαι καὶ παύσησθ' αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσῃ ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξῃ, καὶ τὰ ὑμέτερόν αὐτῶν κομεισθε, ἂν θεὸς θέλῃ, καὶ τὰ κατεροραθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε κάκεινον τιμωρήσεσθε.

ς'.

8 Μὴ γὰρ ὡς θεῶ νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματ' ἀθάνατα, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τις ἐκείνον καὶ δέδιεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ φθονεῖ, καὶ τῶν πάντων νῦν δοκούντων οἰκείως ἔχειν καὶ ἄπανθ', ὅσα περ καὶ ἐν ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ἔνι, ταῦτα κἂν τοῖς μετ' ἐκείνου χορῆ νομίζῃεν ἐνεῖναι. Κατέπτηχε μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντ' ἀποστροφὴν διὰ τὴν ὑμέτεραν βραδυτῆτα καὶ ῥαθυμίαν· ἦν ἀποθέσθαι φημί ⁹ δεῖν ἤδη. Ὅρατε γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα, οἱ προελήλυθεν ἀσελγείας ἀνθρώπου, ὃς οὐδ' αἴρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν ἢ ἄγειν ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλεῖ καὶ λόγους ὑπερηφάνους, ὡς φασί, λέγει, καὶ οὐκ οἶός ἐστιν ἔχων, ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων

ἀλλ' αἰεὶ τι προσπεριβάλλεται καὶ κύκλω πανταχῇ μέλ-
λοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται.

ζ'.

Πότ' οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πόθ', ἂ χροί, πρά- 10
ξετε; ἐπειδὴν τί γένηται; «ἐπειδὴν νῆ Δί' ἀνάγκη ἦ».
Νῦν δὲ τί χροί τὰ γιγνόμεν' ἠγεῖσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ
οἶομαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν
πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. Ἡ βούλεσθε, εἰπέ μοι,
περιόντες αὐτῶν πυθιάεσθαι. «λέγεται τι καινόν;»
γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθη-
ναίους καταπολεμῶν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων διοικῶν;
«τέθνηκε Φίλιππος;» «οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ.» Τί 11
δ' ὑμῖν διαφέρει; καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πάθη, ταχέως
ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε, ἄνπερ οὕτω προσέ-
χητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν· οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ
τὴν αὐτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξεται, ὅσον παρὰ τὴν
ἡμετέραν ἀμέλειαν.

η'.

Καίτοι καὶ τοῦτο· εἴ τι πάθοι καὶ τὰ τῆς τύχης 12
ἡμῖν, ἥπερ αἰεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμε-
λούμεθα, καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαιτο, ἴσθ', ὅτι πλησίον μὲν
ὄντες, ἅπασιν ἂν τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπι-
στάντες, ὅπως βούλεσθε, διοικήσαισθε· ὡς δὲ νῦν
ἔχετε, οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι
δύναισθ' ἂν, ἀπληρημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ
ταῖς γνώμαις.

III

α'.

- 13 Ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλοντας ὑπάρχειν ἅπαντας ἐτοιμῶς, ὡς ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισμένων, παύομαι λέγων· τὸν δὲ τρόπον τῆς παρασκευῆς, ἣν ἀπαλλάξαι ἂν των τοιούτων πραγμάτων ἡμᾶς οἶομαι, καὶ τὸ πλῆθος ὅσον, καὶ πόρους οὐστίνας χρημάτων, καὶ τὰλλ' ὡς ἂν μοι βέλτιστα καὶ τάχιστα δοκεῖ παρασκευασθῆναι, καὶ δὴ πειράσομαι λέγειν, δεηθεῖς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοσοῦτον.
- 14 Ἐπειδὴν ἅπαντ' ἀκούσητε, κρίνατε, μὴ πρότερον προλαμβάνετε· μηδ' ἂν ἐξ ἀρχῆς δοκῶ τι καὶνὴν παρασκευὴν λέγειν, ἀναβάλλειν με τὰ πράγμαθ' ἡγείσθω.

β'.

- Οὐ γὰρ οἱ «ταχὺ» καὶ «τήμερον» εἰπόντες μάλιστ' εἰς δέον λέγουσιν — οὐ γὰρ ἂν τὰ γ' ἤδη γεγενημένα
- 15 τῇ νυνὶ βοηθείᾳ κωλύσαι δυνηθείμεν—, ἀλλ' ὅς ἂν δείξῃ, τίς πορισθεῖσα παρασκευὴ καὶ πόσις καὶ πόθεν διαμεῖναι δυνήσεται, ἕως ἂν ἡ διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν· οὕτω γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ πάσχοιμεν ἂν κακῶς. Οἶμαι τοίνυν ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν, μὴ κωλύων, εἴ τις ἄλλος ἐπαγγέλλεται τι. Ἡ μὲν οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πράγμ' ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει· κριταὶ δ' ὑμεῖς ἔσεσθε.

γ΄.

Πρῶτον μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τριήρεις ¹⁶
 πεντήκοντα παρασκευάσασθαι φημι δεῖν, εἴτ' αὐτοὺς
 οὕτω τὰς γνώμας ἔχειν, ὡς, ἐὰν τι δέη, πλευστέον εἰς
 ταύτας αὐτοῖς ἐμβᾶσι. Πρὸς δὲ τούτοις τοῖς ἡμίσεσι τῶν
 ἱππέων ἱππαγωγοὺς τριήρεις καὶ πλοῖα ἱκανὰ εὐτρε-
 πίσαι κελεύω. Ταῦτα μὲν οἶμαι δεῖν ὑπάρχειν ἐπὶ ¹⁷
 τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ
 στρατείας εἰς Πύλας καὶ Χερρόνησον καὶ Ὀλυνθον
 καὶ ὅποι βούλεται· δεῖ γὰρ ἐκεῖνον τοῦτ' ἐν τῇ γνώμῃ
 παραστῆσαι, ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς
 ἄγαν, ὥσπερ εἰς Εὐβοίαν καὶ πρότερόν ποτέ φασιν
 εἰς Ἀλίαρτον καὶ τὰ τελευταῖα πρόην εἰς Πύλας,
 ἕως ἂν ὀρμήσαιτε. Οὗτοι παντελῶς, οὐδ' εἰ μὴ ποιή- ¹⁸
 σαιτ' ἂν τοῦτο, ὡς ἔγωγέ φημι δεῖν, εὐκαταφρόνητόν
 ἐστίν· ἴν' ἢ διὰ τὸν φόβον, εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς,
 —εἴσεται γὰρ ἀκριβῶς· εἰσὶ γάρ, εἰσὶν οἱ πάντ' ἐξαγγέ-
 λοντες ἐκεῖνον παρ' ἡμῶν αὐτῶν πλείους τοῦ δέοντος—
 ἡσυχίαν ἔχη, ἢ παριδὼν ταῦτα ἀφύλακτος ληφθῆ, μη-
 δενὸς ὄντος ἐμποδῶν πλεῖν ἐπὶ τὴν ἐκείνου χώραν
 ὑμῖν, ἂν ἐνδῶ καιρόν.

δ΄

Ταῦτα μὲν ἐστίν, ἃ πᾶσι δεδοχθαι φημι δεῖν καὶ ¹⁹
 παρεσκευάσθαι προσήκειν οἶομαι· πρὸ δὲ τούτων δύ-
 ναμίν τινα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημι προχειρίσασθαι
 δεῖν ὑμᾶς, ἢ συνεχῶς πολεμήσει καὶ κακῶς ἐκείνον
 ποιήσει. Μὴ μοι μυρίους μηδὲ διςμυρίους ξένους,

μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις, ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔσται, κἂν ὑμεῖς ἓνα κἂν πλείους κἂν τὸν δεῖνα κἂν ὄντινοῦν χειροτονήσητε στρατηγόν, τούτῳ πείσεται καὶ ἀκολουθήσει· καὶ τροφήν ταύτη πορίσαι κελεύω.

20 Ἔσται δ' αὕτη τίς ἡ δύναμις, καὶ πόση, καὶ πόθεν τὴν τροφήν ἔξει, καὶ πῶς ταῦτ' ἐθελήσει ποιεῖν; ἐγὼ φράσω, καθ' ἕκαστον τούτων δεξιῶν χωρὶς. Ξένους μὲν λέγω— καὶ ὅπως μὴ ποιήσῃτ' ὃ πολλάκις ὑμᾶς ἔβλαψε· πάντ' ἐλάττω νομίζοντες εἶναι τοῦ δέοντος καὶ τὰ μέγιστ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι, ἐπὶ τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε· ἀλλὰ τὰ μικρὰ ποιήσαντες καὶ πορίσαντες τούτοις προστίθετε, ἃν ἐλάττω φαίνηται.

ε'.

21 Λέγω δὴ τοὺς πάντας στρατιώτας δισχιλίους, τούτων δ' Ἀθηναίους φημί δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἐξ ἧς ἂν τινος ὑμῖν ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῆ, χρόνον τακτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῆ καλῶς ἔχειν, ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις· τοὺς δ' ἄλλους ξένους εἶναι κελεύω. Καὶ μετὰ τούτων ἱππέας διακοσίους, καὶ τούτων πεντήκοντ' Ἀθηναίους τοῦλάχιστον, ὥσπερ τοὺς πεζοὺς, τὸν αὐτὸν τρόπον στρα-

22 τευομένους· καὶ ἱππαγωγὸς τούτοις. Εἶεν· τί πρὸς τούτοις ἔτι; ταχείας τριήρεις δέκα· δεῖ γάρ, ἔχοντος ἐκείνου ναυτικόν, καὶ ταχειῶν τριήρων ἡμῖν, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ δύναμις πλῆν. Πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφή γενήσεται; ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω καὶ δείξω, ἐπειδάν,

δι' ὅτι τηλικαύτην ἀποχορῆν οἶμαι τὴν δύναμιν καὶ πολίτας τοὺς συστρατευμένους εἶναι κελεύω, διδάξω.

ς'.

Τοσαύτην μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ ταῦτα, ²³
ὅτι οὐκ ἔνι νῦν ἡμῖν πορίσασθαι δύναμιν τὴν ἐκείνῃ
παραταξομένην, ἀλλὰ ληστεύειν ἀνάγκη καὶ τούτῳ τῷ
τρόπῳ τοῦ πολέμου χρησθαι τὴν πρώτην· οὐ τοίνυν
ὑπέρογκον αὐτὴν — οὐ γὰρ ἔστι μισθὸς οὐδὲ τροφή —,
οὐδὲ παντελῶς ταπεινὴν εἶναι δεῖ. Πολίτας δὲ παρεῖ-
ναι καὶ συμπλεῖν διὰ ταῦτα κελεύω, ὅτι καὶ πρότερόν
ποτ' ἀκούω ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὗ
Πολύστρατος ἠγεῖτο καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας καὶ
ἄλλοι τινές, καὶ αὐτοὺς ὑμᾶς συστρατεύεσθαι· καὶ οἶδ'
ἀκούων, ὅτι Λακεδαιμονίους παραταττόμενοι μεθ'
ὑμῶν ἐνίκων οὔτοι οἱ ξένοι καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων.
'Εξ οὗ δ' αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ ὑμῖν στρατεύεται, ²⁴
τοὺς φίλους νικᾷ καὶ τοὺς συμμαχούς, οἱ δ' ἐχθροὶ μεί-
ζους τοῦ δέοντος γέγονασι· καὶ παρακύψαντ' ἐπὶ τὸν
τῆς πόλεως πόλεμον, πρὸς Ἀρτάβαζον καὶ πανταχοῦ
μᾶλλον οἴχεται πλέοντα, ὃ δὲ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ,
εἰκότως· οὐ γὰρ ἔστ' ἄρχειν μὴ διδόντα μισθόν.

ζ'.

Τί οὖν κελεύω; τὰς προφάσεις ἀφελεῖν καὶ τοῦ ²⁵
στρατηγοῦ καὶ τῶν στρατιωτῶν, μισθὸν πορίσαντας
καὶ στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν στρατη-
γουμένων παρακαταστήσαντας· ἐπεὶ νῦν γε γέλωσ ἔσθ'.

- ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασιν. Εἰ γὰρ ἔροίτο τις ὑμᾶς. «εἰρήνην ἄγετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;» «μὰ Δί' οὐχ ἡμεῖς γε,» εἶποιτ' ἄν' «ἀλλὰ Φιλίππῳ πολεμοῦμεν.»
- 26 Οὐκ ἐχειροτονεῖτε δ' ἐξ ὑμῶν αὐτῶν δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγούς καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους δύο; τί οὖν οὗτοι ποιούσι; πλὴν ἑνὸς ἀνδρός, ὃν ἂν ἐκπέμψητ' ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν ὥσπερ γὰρ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους, εἰς τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε τοὺς ταξι-
 27 ἀρχους καὶ τοὺς φυλάρχους, οὐκ ἐπὶ τὸν πόλεμον. Οὐ γὰρ ἐχοῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταξιάρχους παρ' ὑμῶν, ἱππαρχον παρ' ὑμῶν, ἀρχοντας οἰκείους εἶναι, ἴν' ἦν ὡς ἀληθῶς τῆς πόλεως ἡ δύναμις;

η'.

- 28 Ἴσως δὲ ταῦτα μὲν ὀρθῶς ἠγεῖσθε λέγεσθαι, τὸ δὲ τῶν χρημάτων, πόσα καὶ πόθεν ἔσται, μάλιστα ποθεῖτ' ἀκοῦσαι· τοῦτο δὲ καὶ περαίνω. Χρήματα τοίνυν ἔστι μὲν ἡ τροφή, σιτηρέσιον μόνον, τῇ δυνάμει ταύτῃ τάλαντ' ἐνενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς, δέκα μὲν ναυσὶ ταχείαις τετταράκοντα τάλαντα, εἴκοσιν εἰς τὴν ναῦν μναῖ τοῦ μηνὸς ἑκάστου, στρατιώταις δὲ δισχιλίους τοσαῦθ' ἕτερα, ἵνα δέκα τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ, τοῖς δὲ ἱππεῦσι διακοσίοις οὖσιν, ἔαν τριάκοντα δραχμὰς ἕκαστος λαμβάνῃ
 29 τοῦ μηνός, δώδεκα τάλαντα. Εἰ δέ τις οἶεται μικρὰν ἀφορμὴν εἶναι σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκεν· ἐγὼ γὰρ οἶδα σαφῶς, ὅτι, τοῦτ' ἂν γένηται, προσποριεῖ τὰ λοιπ' αὐτὸ τὸ στρα-

τευμ' ἀπὸ τοῦ πολέμου, οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ἀδικοῦν οὐδὲ τῶν συμμάχων, ὥστ' ἔχειν μισθὸν ἐντελεῖ. Ἐγὼ συμπλέων ἐθελοντῆς πάσχειν ὅτιοῦν ἔτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' οὕτως ἔχη. Πόθεν οὖν ὁ πόρος τῶν χρημάτων, ἃ παρ' ὑμῶν κελεύω γενέσθαι; τοῦτ' ἤδη λέξω.

ΠΟΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

θ'.

Ἄ μὲν ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεδυνήμεθ' 30 εὔρεῖν, ταῦτ' ἐστίν· ἐπειδὴν δ' ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας, ἂν ὑμῖν ἀρέσκη, χειροτονήσετε, ἵνα μὴ μόνον ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμῆτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις.

IV

α'.

Δοκεῖτε δέ μοι πολὺ βέλτιον ἂν περὶ τοῦ πολέμου 31 καὶ ὅλης τῆς παρασκευῆς βουλευσασθαι, εἰ τὸν τόπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμεῖτε, ἐνθυμηθεῖητε καὶ λογίσαισθε, ὅτι τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος καὶ φυλάξας τοὺς ἐτησίας ἢ τὸν χειμῶν' ἐπιχειρεῖ, ἥνικ' ἂν ἡμεῖς μὴ δυναίμεθ' ἐκεῖσ' ἀφικέσθαι. Δεῖ τοίνυν ταῦτ' ἐνθυμουμένους μὴ βοη- 32

θείαις πολεμεῖν — ὑστεριοῦμεν γὰρ ἀπάντων, — ἀλλὰ παρασκευῇ συνεχεῖ καὶ δυνάμει. Ὑπάρχει δ' ὑμῖν χειμαδίῳ μὲν χρῆσθαι τῇ δυνάμει Λήμῳ καὶ Θάσῳ καὶ Σκιάθῳ καὶ ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις, ἐν αἷς καὶ λιμένες καὶ σῖτος καί, ἃ χρῆ στρατεύματι, πάνθ' ὑπάρχει· τὴν δ' ὥραν τοῦ ἔτους, ὅτε καὶ πρὸς τῇ γῆ γενέσθαι ῥάδιον καὶ τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλές, πρὸς αὐτῇ τῇ χώρᾳ καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι ῥαδίως ἔσται.

β'.

33 Ἄ μὲν οὖν χρήσεται καὶ πότε τῇ δυνάμει, παρὰ τὸν καιρὸν ὃ τούτῳ κύριος καταστάς ὑφ' ὑμῶν βουλεύεται· ἃ δ' ὑπάρξαι δεῖ παρ' ὑμῶν, ταῦτ' ἐστίν, ἀγὼ γέγραφα. Ἄν ταῦτ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πορίσητε, τὰ χρήματα πρῶτον, ἃ λέγω, εἶτα καὶ τἄλλα παρασκευάσαντες, τοὺς στρατιώτας, τὰς τριήρεις, τοὺς ἰππέας, ἐντελῇ πᾶσαν τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλείσητ' ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν, τῶν μὲν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πορισταὶ γιγνόμενοι, τῶν δὲ πράξεων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τὸν λόγον ζητοῦντες, παύσεσθ' αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευόμενοι καὶ πλέον οὐδὲν ποιῶντες.

γ'.

34 Καὶ ἔτι πρὸς τούτῳ πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μέγιστον τῶν ἐκείνου πόρων ἀφαιρήσεσθε. Ἔστι δ' οὗτος τίς; ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν πολεμεῖ

συμμάχων, ἄγων καὶ φέρων τοὺς πλείοντας τὴν θάλατταν. Ἔπειτα τί πρὸς τούτῳ; τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε, οὐχ ὥσπερ τὸν παρελθόντα χρόνον εἰς Λῆμνον καὶ Ἰμβρον ἐμβαλὼν αἰχμαλώτους πολίτας ὑμετέρους ᾗχετ' ἔχων, πρὸς τῷ Γεραιστῷ τὰ πλοῖα συλλαβὼν ἀμύθητα χρήματ' ἐξέλεξε, τὰ τελευταὶ' εἰς Μαραθῶν ἀπέβη καὶ τὴν ἱερὰν ἀπὸ τῆς χώρας ᾗχετ' ἔχων τριήρη, ὑμεῖς δ' οὔτε ταῦτα δύνασθε κωλύειν οὔτ' εἰς τοὺς χρόνους, οὓς ἂν προθῆσθε, βοηθεῖν.

δ'.

Καίτοι τί δήποτ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε ³⁵ τὴν μὲν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων αἰεὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίνεσθαι, ἂν τε δεινοὶ λάχωσιν ἂν τ' ἰδιῶται οἱ τούτων ἑκατέρων ἐπιμελούμενοι, εἰς ἃ τσαῦτ' ἀναλίσκεται χρήματα, ὅσ' οὐδ' εἰς ἓνα τῶν ἀποστόλων, καὶ τοσοῦτον ὄχλον καὶ παρασκευὴν, ὅσην οὐκ οἶδ', εἴ τι τῶν ἀπάντων ἔχει, τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν, τὸν εἰς Μεθώνην, τὸν εἰς Παγασάς, τὸν εἰς Ποτεΐδαιαν; ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται, καὶ ³⁶ προοιδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ, τίς χορηγὸς ἢ γυμνασίαρχος τῆς φυλῆς, πότε καὶ παρὰ τοῦ καὶ τί λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν, οὐδὲν ἀνεξέταστον οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέληται. ἐν δὲ τοῖς περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῇ τούτου παρασκευῇ ἄτακτα, ἀδιόρθωτα, ἀόριστα ἅπαντα.

ε'.

- 37 Τοιγαροῦν ἅμ' ἀκηκόαμέν τι καὶ τριηράρχους καθίσταμεν καὶ τούτοις ἀντιδόσεις ποιούμεθα καὶ περὶ χρημάτων πόρου σκοποῦμεν, καὶ μετὰ ταῦτ' ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας, εἴτ' αὐτοὺς πάλιν, εἴτ' ἀντεμβιβάζειν, εἴτ' ἐν ὅσῳ ταῦτα μέλλεται, προαπόλωλε τὸ ἐφ' ὃ ἂν ἐκπλέωμεν· τὸν γὰρ τοῦ πράττειν χρόνον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν, οἱ δέ τῶν πραγμάτων οὐ μένουσι καιροὶ τὴν ἡμετέραν βραδυτῆτα καὶ εἰρωνείαν. Ἄς δὲ τὸν μεταξὺ χρόνον δυνάμεις οἴομεθ' ἡμῖν ὑπάρχειν, οὐδὲν οἶαί τ' οὔσαι ποιεῖν ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ἐξελέγχονται· ὁ δ' εἰς τοῦθ' ὕβρεως ἐλήλυθεν, ὥστ' ἐπιστέλλειν Εὐβοεῦσιν ἤδη τοιαύτας ἐπιστολάς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ

V

α'.

- 38 Τούτων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἀνεγνωσμένων ἀληθῆ μὲν ἐστὶ τὰ πολλά, ὡς οὐκ ἔδει, οὐ μὴν ἄλλ' ἴσως οὐχ ἡδέ' ἀκούειν. Ἄλλ' εἰ μὲν, ὅσ' ἂν τις ὑπερβῆ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ καὶ τὰ πράγμαθ' ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν· εἰ δ' ἢ τῶν λόγων χάρις, ἂν ἧ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται,

αἰσχρόν ἐστι φενακίζειν ἑαυτούς, καὶ ἅπαντ' ἀναβαλλομένους, ἃ ἂν ἦ δυσχερῆ, πάντων ὑστερεῖν τῶν ἔργων, καὶ μηδὲ τοῦτο δύνασθαι μαθεῖν, ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς ³⁹ πολέμῳ χρωμένους οὐκ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιόσκειέ τις ἂν τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς βουλευομένους, ἴν', ἃ ἂν ἐκείνοις δοκῆ, ταῦτα πράττηται καὶ μὴ τὰ συμβάντ' ἀναγκάζωνται διώκειν.

β.

Ἕμεῖς δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πλείστην δύναμιν ⁴⁰ ἀπάντων ἔχοντες, τριήρεις, ὀπλίτας, ἱππέας, χρημάτων πρόσοδον, τούτων μὲν μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας οὐδενὶ πάποι' εἰς δέον τι κέχησθε· οὐδὲν δ' ἀπολείπετε, ὥσπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω πολεμεῖν Φίλιππῳ. Καὶ γὰρ ἐκείνων ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται, κἂν ἑτέρωσε πατάξῃς, ἐκεῖσ' εἰσὶν αἱ χεῖρες· προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὐτ' οἶδεν οὐτ' ἐδέλει. Καὶ ὑμεῖς, ἂν ἐν Χερρονήσῳ πύθησθε Φίλιππον, ⁴¹ ἐκεῖσε βοηθεῖν ψηφίζεσθε, ἂν ἐν Πύλαις, ἐκεῖσε, ἂν ἄλλοθί που, συμπαραθεῖτ' ἄνω κάτω, καὶ στρατηγεῖσθ' ὑπ' ἐκείνου, βεβούλεσθε δ' οὐδὲν αὐτοῖ συμφέρον περὶ τοῦ πολέμου, οὐδὲ πρὸ τῶν πραγμάτων προορᾶτ' οὐδέν, πρὶν ἂν ἢ γεγενημένον ἢ γιγνόμενόν τι πύθησθε. Ταῦτα δ' ἴσως πρότερον μὲν ἐνῆν· νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἦκει τὴν ἀκμήν, ὥστ' οὐκέτ' ἐγγχωρεῖ.

γ'.

42 Δοκεῖ δέ μοι θεῶν τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς γιγνομένοις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ. Εἰ γὰρ ἔχων, ἃ κατέστραπται καὶ προεἶληφεν, ἡσιχίαν ἔχειν ἤθελε καὶ μηδὲν ἔπραττεν ἔτι, ἀποχρῆν ἐνίοις ὑμῶν ἂν μοι δοκεῖ, ἐξ ὧν αἰσχύνην καὶ ἀναδρῖαν καὶ πάντα τὰ αἰσχιστ' ὠφληκότες ἂν ἦμεν δημοσίᾳ· νῦν δ' ἐπιχειρῶν αἰεί τι καὶ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενος ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιθ' ὑμᾶς, εἴπερ μὴ παντάπασιν ἀπεγνώκατε.

δ'.

43 Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ μηδεὶς ὑμῶν μήτ' ἐνθυμεῖται μήτ' ὀργίζεται, ὄρων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν μὲν ἀρχὴν τοῦ πολέμου γεγενημένην ὑπὲρ τοῦ τιμωρήσασθαι Φιλίππον, τὴν δὲ τελευταίην οὔσαν ἤδη περὶ τοῦ μὴ παθεῖν κακῶς ὑπὸ Φιλίππου. Ἀλλὰ μὴν ὅτι γ' οὐ στήσεται, δῆλον, εἰ μὴ τις κωλύσει. Εἴτα τοῦτ' ἀναμενοῦμεν, καὶ τριήρεις κενὰς καὶ τὰς παρὰ τοῦ δεινὸς ἐλπίδας ἂν ἀποστείλητε, πάντ' ἔχειν οἴεσθε καλῶς; 44 οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν αὐτοῦ μέει γέ τι στρατιωτῶν οἰκείων ἵν', εἰ καὶ μὴ πρότερον; οὐκ ἐπὶ τὴν ἐκείνου πλευσόμεθα; «ποῖ οὖν προσορμούμεθα;» ἦρε ὁ τις. Εὐρήσει τὰ σαθρά, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος, ἂν ἐπιχειρῶμεν· ἂν μέντοι καθόμειθ' οἴκοι λειδορῦμένων ἀκούοντες καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν λεγόντων, οὐδέποτε· οὐδὲν ἡμῖν μὴ γένηται τῶν δεόντων.

ε'.

Ὅποιοι μὲν γὰρ ἄν, οἷαι, μέρος τι τῆς πόλεως 45
 συναποσταλῆ, κἄν μὴ πᾶσα, καὶ τὸ τῶν θεῶν εὐμενὲς
 καὶ τὸ τῆς τύχης συναγωνίζεται· ὅποιοι δ' ἄν στρατηγὸν
 καὶ ψήρισμα κενὸν καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας
 ἐκπέμψητε, οὐδὲν ὑμῖν τῶν δεόντων γίνεται, ἀλλ' οἱ
 μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ
 δέει τοὺς τοιούτους ἀποστόλους. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ 46
 ἔστιν ἔν' ἄνδρα δυνηθῆναί ποτε ταῦθ' ὑμῖν προᾶξαι
 πάνθ', ὅσα βούλεσθε· ὑποσχέσθαι μέντοι καὶ φῆσαι
 καὶ τὸν δεῖν' αἰτιάσασθαι καὶ τὸν δεῖν' ἔστιν, τὰ δὲ
 πράγματ' ἐκ τούτων ἀπόλωλεν. Ὅταν γὰρ ἡγήται μὲν
 ὁ στρατηγὸς ἀθλίων ἀτομίσθων ξένων, οἱ δ' ὑπὲρ ὧν
 ἄν ἐκεῖνος πράξῃ πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι ἠραδίως ἐν-
 θιάδ' ὧσιν, ὑμεῖς δ', ἐξ ὧν ἄν ἀκούσηθ', ὅ,τι ἄν τύχητε,
 ψηφίζησθε, τί καὶ χρῆ προσδοκᾶν ;

ς'.

Πῶς οὖν ταῦτα παύσεται ; ὅταν ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες 47
 Ἀθηναῖοι, τοὺς αὐτοὺς ἀποδείξητε στρατιώτας καὶ
 μάρτυρας τῶν στρατηγουμένων καὶ δικαστὰς οἴκαδ'
 ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν, ὥστε μὴ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς
 τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρόντας ὄραν. Νῦν δ'
 εἰς τοῦθ' ἤκει τὰ πράγματ' αἰσχύνης. ὥστε τῶν στρα-
 τηγῶν ἕκ στος δις καὶ τρίς κρίνεται παρ' ὑμῖν περὶ θανα-
 τίου, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδ' ἅπαξ αὐτῶν
 ἀγωνίσασθαι περὶ θανάτου τολμᾷ, ἀλλὰ τὸν τῶν ἀν-
 δραποδιστῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἰροῦν-

ται τοῦ προσήκοντος· κακούργου μὲν γὰρ ἔστι κρι-
θέντι ἀποθανεῖν, στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πο-
λεμίοις.

ζ.

- 48 Ἡμῶν δ' οἱ μὲν περιμόντες μετὰ Λακεδαιμονίων
φασὶ Φίλιππον πράττειν τὴν Θηβαίων κατάλυσιν καὶ
τὰς πολιτείας διασπᾶν, οἱ δ' ὡς πρέσβεις πέπομφεν ὡς
βασιλέα, οἱ δ' ἐν Ἰλλυριοῖς πόλεις τειχίζειν, οἱ δὲ
49 — λόγους κλάττοντες· ἕκαστος περιερχόμεθα. Ἐγὼ δ'
οἶμαι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νῆ τοὺς θεοὺς ἐκεῖ-
νο μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων καὶ πολλὰ
τοιαῦτ' ὄνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, τὴν τ' ἔρημίαν τῶν
κωλυσόντων ὀρῶντα καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐπηρμένον,
οὐ μέντοι γε μὰ Δί' οὕτω προαιρεῖσθαι πράττειν, ὥστε
τοὺς ἀνοητοτάτους τῶν παρ' ἡμῖν εἰδέναι, τί μέλλει
ποιεῖν ἐκεῖνος· ἀνοητότατοι γάρ εἰσιν οἱ λογοποι-
οῦντες.

α.

- 50 Ἄλλ' ἂν ἀφέντες ταῦτ' ἐκεῖν' εἰδῶμεν, ὅτι ἐχθρὸς
ἄνθρωπος καὶ τὰ ἡμέτερ' ἡμᾶς ἀποστερεῖ καὶ χρόνον
πολὺν ὕβριξε καὶ ἄπανθ', ὅσα πόποτ' ἠλπίσαμεν τινα
πράξειν ἰπὲρ ἡμῶν καθ' ἡμῶν εὔρηται, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν
αὐτοῖς ἡμῖν ἔσσι, κἂν μὴ νῦν ἐθέλωμεν ἐκεῖ πολεμεῖν
αὐτῷ, ἐνθάδ' ἴσως ἀναγκασθησόμεθα τοῦτο ποιεῖν,
ἂν ταῦτ' εἰδῶμεν, καὶ τὰ δέοντ' ἐσόμεθ' ἐγνωκότες καὶ
λόγων ματαίων ἀπηλλαγμένοι· οὐ γάρ, ἅττα ποτ' ἔσται,

δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' ὅτι φαῦλα, ἂν μὴ προσέχητε τὸν νοῦν καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλητ' εὖ εἰδέναί.

V

α'.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' ἄλλοτε πώποτε πρὸς χάριν εἰ 51
 λόμην λέγειν, ὅτι ἂν μὴ καὶ συνοίσειν πεπεισμένος ὦ,
 νῖν θ', ἃ γινώσκω, πάνθ' ἀπλῶς οὐδὲν ὑποστειλάμε-
 νος πεπαρησίασμαι. Ἐβουλόμην δ' ἂν, ὥσπερ ὅτι
 ὑμῖν συμφέροι τὰ βέλτιστ' ἀκούειν οἶδα, οὕτως εἰδέναί
 συνοῖσον καὶ τῷ τὰ βέλτιστ' εἰπόντι· πολλῶν γὰρ ἂν ἥδιον
 εἶχον. Νῦν δ' ἐπ' ἀδήλοις οὔσι τοῖς ἀπὸ τούτων
 ἑμαυτῷ γενησομένοις, ὅμως ἐπὶ τῷ συνοίσειν ὑμῖν,
 ἂν πράξητε, ταῦτα πεπεῖσθαι λέγειν αἰροῦμαι. Νικῶν
 δέ, ὅτι πᾶσιν ἡμῖν μέλλει συνοίσειν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Είς	σελ.	8,	§	13	ἀντί	των γραπτέων τῶν
>	>	11,	§	22	>	ὄτι > ὄ,τι
>	>	13			>	IV,α' > IV, Α', α'
>	>	14,	§	32	>	δυναμει > δυνάμει
>	>	16			>	V,α > Β'α'

600
250

350
~~350~~

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27/5/27

Ἄριθ. πρωτ. 17495

Πρὸς

τὸν κ. Ν. Σ. Γκινόπουλον συγγραφέα

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι δι' ἡμετέρας πράξεως τῇ 3 τοῦ ἰσταμένου μηνὸς ἐκδοθείσης καὶ τῇ 13 τοῦ αὐτοῦ δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 37 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη τὸ βιβλίον ὑμῶν, Δημοσθένους ὁ κατὰ Φιλίππου (κείμενον) διὰ μίαν δεκαετίαν, λογιζομένην ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1927—28, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως συμμορφωθῆτε πρὸς τὰς ἐν ταῖς σχετικαῖς ἐκθέσεσιν ὑποδείξεις τῆς κριτικῆς ἐπιτροπείας.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Διευθυντής

Ε. ΚΑΚΟΥΡΟΣ

Κ. ΚΑΜΠΕΡΗΣ